

ELENA LILIANA POPESCU

CÂNT DE IUBIRE - ЦИЕСМА ЛЮБАВИ

TĂRÂMUL POEZIEI ADEVĂRATE

Faptul că poezia este un dar de la Dumnezeu și un licăr spiritual al vieții o dovedește și această excepțională carte de versuri a Doamnei ELENA LILIANA POPESCU care, fiind de profesie matematician de renume, rămâne, în suflet, un poet al simțirii alese, al imaginației neîngrădite și al metaforei îndrăznețe, în care se cuprind, tăluite ori presimțite, mari adevăruri dar și mărunte banalități ale vieții de zi cu zi.

Tematica de bază “a fi sau nu a fi” –ul acestei poezii este iubirea, ca uniune, fizică și spirituală, a bărbatului și femeii, iubirea care ne naște și ne renaște, care menține tinerețea lumii și continuitatea vieții iubirea care ne ia de mâini și ne poartă în acea magică lume a tandreții, a frumosului și a viselor celor mai neînfricate. Felul în care autoarea înțelege acest sentiment uman, dintre cele mai elevate, este în întregime identic cu înțelesul pe care i l-a dat Sfântul Pavel. Iubirea este atotputernică, fără iubire nimic nu are sens. Ea este trecutul, prezentul și viitorul, dar nu este dată odată pentru totdeauna, nici încoresertată de rigide reguli și teoreme, ea este nemijlocită, omenească, deci vulnerabilă, umbrită de temeri și de negurile nesiguranței și vremelniciei. Ea este, pentru poetesă, asemeni unei vase de porțelan care, chiar dintr-o infimă neatenție, ne poate scăpa din mâini, prefăcându-se ireversibil în cioburi.

Acesta este, de fapt, tărâmul poeziei adevărate, acela care face posibilă relevarea și limpezirea integrală a substanței poetice, efuziunile și tendințele ei, luminile și umbrele ei, glasurile și ecurile ei. Iar poetesa a valorificat din plin această posibilitate, oferindu-ne o salbă de autentice bijuterii poetice. Versurile din acest volum sunt atât de desăvârșite estetic încât depășesc rigorile poeziei clasice, fiind totuși atât de firești, spontane și discrete. Sensibilitatea, profunzimea și limpezimea lor se impun atenției și celor mai pretențioși cititori.

Doamna ELENA LILIANA POPESCU este, în viața de toate zilele, doctor în științe matematice, conferențiar universitar la Catedra de informatică a Universității din București. În 1993 îi apare traducerea din engleză a lucrării “Introspecția”, iar în 1994 traducerea din franceză a volumului de eseuri filosofice “Viața impersonală”: în același an publică primul său volum de poezie, cu titlul “Ție”. După trei ani iese de sub tipar volumul de versuri “Tărâmul dintre gânduri”, precum și traducerea din engleză a dialogurilor filosofice “Înțeleptul de la Arunachala”. În 1999 editează volumul “Zbor. Vis și destin” al tatălui ei George Ioana, pentru ca în același an să-i apară volumul de poezie, bilingv, “Cânt de iubire”, “Song of love”, în traducerea lui Adrian George Săhlean (Ed. “Herald”). În anul 2000 îi apare volumul de versuri “Imn existenței”, dedicat lui Mihai Eminescu. Pe lângă traducerea în limba engleză și aceasta, în sârbă, a volumului de versuri “Cânt de iubire” se află în curs de apariție și versiunile în limbile franceză și spaniolă.

Pentru activitatea sa literară Doamna ELENA LILIANA POPESCU a primit Diploma specială a Festivalului internațional de poezie de la Uzdin (Serbija), în 1997, și Premiul întâi la Festivalul de poezie de la München, în 1998.

Vorbind despre cel dintâi premiu obținut, poetesa a remarcat: “Am citit din întâmplare într-un cotidian de la noi invitația la Festivalul internațional de poezie de la Uzdin și m-am decis să trimit poemul meu **Axis Mundi**, care este, în fond, un imn închinat vieții, gândindu-mă că acesta poate fi un mesaj de dragoste și respect pentru poporul frate sârb, de care ne unesc atâtea legături trainice, ca și față de conaționali noștri români care trăiesc acolo, departe de noi și totuși, așa de aproape sufletului nostru. Și, spre marea mea bucurie, care nu poate fi exprimată în cuvinte, am simțit că mesajul meu de iubire a fost primit cu căldură...”

DRAGA MIRJANIĆ

DACĂ AI ȘTI

Dacă ai ști,
cât de dor mi-e de Tine,
deși ești în inima mea
și cât de mare este tristețea
de a nu Te vedea
decât în visul meu.

Cât de mult îmi lipsești,
deși ești mereu cu mine
și cât de adâncă este durerea
de a nu Te auzi
decât în gândurile mele.

Cât de greu îmi este
când Te caut în jurul meu
și nu Te găsesc decât atunci
când vrei Tu să Te pot afla...

TE-AI DEPĂRTAT

Te-ai depărtat prin celelalte gânduri
Atât de mult, de gândul cel dintâi
Și până-n clipa când te vei întoarce
Nu vei putea să pleci, nici să rămâi...

AM DREPTUL, OARE?

Am dreptul, oare, să Te judec
cu mintea mea falsificată

prin tot ce-a înțeles greșit
în Lumea ce-i perfect creată?

FĂRĂ SĂ ȘTIE

Pentru-o plăcere cât de mică
Atât de multe compromisuri
Un om este dispus să facă
Fără să știe că ea trece
Și lasă-n urmă doar abisuri
Fără de punte, peste care
Va trebui cândva, să treacă.

ÎNTR-O CLIPĂ OPRITĂ

Depart ești încă...
Lung drumul
ce-l străbați
în surghiunul
ales într-o clipă oprită,
între moarte și viață
Nesfârșită.

ÎȚI Scriu

Îți scriu mereu,
în gând,
câte-o scrisoare.

Tu o primești
de fiecare dată
și îmi răspunzi
- Să fie altfel,
oare? –

azi,
mâine,
poate niciodată...

NIMENI NU ȚI-A RĂSPUNS

Ai întrebat
uneori

ce este viața
fără să vrei
cu adevărat
să afli
răspunsul

și nu l-ai găsit!

Nimeni
nu ți-a răspuns
pentru că nimeni
nu ți-ar fi putut
răspunde...

SAU, POATE...

Să fie, oare, egoismul
acela care îți impune
să urci cărările înguste
ce duc din ce în ce
mai sus?

Sau, poate, inima îți spune:
pocalu-i plin
și-a ta iubire
s-a revărsat
când l-ai adus?

PENTRU A NE NAȘTE

De câte ori în viața noastră
murim
fără să știm măcar
doar pentru a ne naște iară

Dar câte clipe-nseamnă viață
și câte moartea
o măsoară?..

SPUNE-MI

Dacă o flacără, o clipă,
din drumul ei știut se-abate,
arzând o fragedă aripă

a unei gâze-ndurerate
Și suferă, pentru că știe,
învăluind-o în lumină,
de ce durerea-i tot mai vie,
Spune-mi te rog, cine-i de vină?

UN VISĂTOR

Dacă ce văd în jurul meu
nu-i viață,
Atunci adevărata viață
unde-i oare?
Se întreaba un țurture timid
de gheață
Care visa-ntr-o lume
pieritoare...

AȘ PLECA

Aș pleca,
departe-n altă Fire,
dar,
privind în urma mea,
n-aș vrea
să văd lăsate,
făpturi nevinovate
ce,
doar de a mea iubire
pot crește mângâiate.

CE E CU MINE?

E prima oară când pleci
fără să mă privești.
Ce e cu tine?
Și-acum, când uiți,
eu îți aduc aminte.
Ce e cu mine?

TE-NTREBI

Din cer, un înger
cu chip de demon

se arată și-ți spune:
Iubește!

În iad, un demon
cu chip de înger,
spre tine strigă:
Iubește !

În tine, glasul lor
se împletește
și răsună:
Iubește !

Și în adâncul,
ieri întunecat,
azi luminat de soare
al inimii,
un glas se-aude
Iubește !

Da. Îl auzi și tu acum
Și te întrebi:
Iubesc ?

AȘ VREA

Aș vrea,
privindu-Te,
munții ce se înalță-n fața mea,
să-mi pară fire de nisip
și doar lumina Ta,
să-mi fie călăuză pe cărarea
ce duce spre Lumină...

Atunci,
o, Doamne,
aș putea
să-nving durerea ce mă arde
și ochii plini de lacrimi,
de-acum,
mă vor privi pe mine,
regăsit,
de-a pururi, pur.

VIATA DIN VIS

O lumânare-abia topită
mai arde
fără flacăra
o clipă...
Ea află
pentru prima oară
cum Timpul
viețile din Vis
măsoară.

CONTINUITATE

Mici fluturi de argint,
Ce cristalin e cântecul
Ce vă-nsoțește zborul!
Albi fluturi străvezii de spumă,
ce alergați, din floare-n floare,
de cristal...
Ce scurt e-al vostru joc!
O rază însetată, de soare,
vă va sorbi...
Murind, o viață nouă dați
și jocul continuă...
E joc de flăcări
ce zboară din folare-n floare
de jar...

DOAR CHIPUL TĂU

Am adunat în suflet atâta frumusețe
Din veacurile-apuse și veacuri viitoare
Și dintr-atâtea chipuri, cu mii și mii de fețe
Doar chipul tău turnat-am într-unul din tipare.

Și te-am văzut aieva, surâzător și pur,
Cum niciodată zeei n-au strălucit la fel,
Privindu-te o clipă, sub cerul de azur,
Când inima-n tăcere mi-a spus că tu ești El.